

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Ecclesiae Mechliniensis, Anni M. DCC. XVIII. Circa
Bullam Unigenitus**

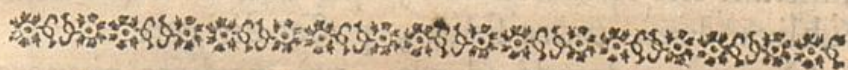
Archidiocèse <Malines>

Bruxellis, [1719]

Exemplar Epistolæ Amplissimi Domini de Coriache Archipresbyteri
Metropolitanæ Ecclesiae Mechliniensis, nec non Magni Consilii Suæ
Cæsareæ ac Catholicæ Majestatis Consilarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40699

ſui Paſtoribus in Domino confidimus) ut oves ſibi
 commiſſæ non excurrant ad venenata paſcua, & nè
 aures præbeant Lupis ovinâ pelle veſtitiſ. Hæc ea-
 dem, & puritas Fidei, & veſtrûm omnium zelus
 Nos inducunt, ut planè confidamus, Greges Ve-
 ſtros prædictorum Refractariorum ſcandala igno-
 rare, unde illud præcipuum Curæ Veſtræ, Paſto-
 rumque Diſtrictûs tui eſſe debet, ut Populum
 Vobis creditum, & ignorantem, ubi opus fuerit,
 inſtruant, & confirment privatim; cùm non ex-
 pediat è ſuggeſtu denuntiare ſcandala illa, & offen-
 ſiones Refractariorum, nè inculta plebs, ad ma-
 lum proclivis, in periculoſam fortè inducatur cu-
 rioſitatem, incipiatque amare quod nescit, aut imi-
 tari quod hætenùs deſlectit. Dum hæc de ſolitâ
 veſtrâ ſollicitudine expectamus, toto corde ſubſcri-
 bimur. Mechliniæ 26. Octobris 1718. Reverentiæ
 Veſtræ, Addictiſſimus. *Erat ſignatum.* THOMAS
Archiepiſcopus Mechlinienſis.

EXEMPLAR EPISTOLÆ

*Ampliſſimi Domini de Coriache Archi-
 presbyteri Metropolitanæ Eccleſiæ
 Mechlinienſis, nec non Magni Conſilii
 Sæ Cæſareæ ac Catholicæ Majeſtatis
 Conſiliarii.*

Excellentiſſime, ac Reverendiſſime Domine

Juxtâ mandatum Excellentiſſimæ Dominationis
 Veſtræ incunetanter per Diſtrictum meum cu-
 ravi diſtribui Epistolam ejus Paſtoralem, quoad
 receptionem Conſtitutionis Apoſtolicæ Sanctiſſimi
 Domini

Domini Nostri Clementis XI. *Unigenitus*. Et tantò id feci libentiùs, quòd per hoc viderim confirmari, quæ facere inceperam, dùm adhùc existerem Vicarius Generalis hujus Diœcesis Archiepiscopalis Vacantis.

Quàm citò enim Illustrissimus in hisce Partibus Internuntius Constitutionem illam mihi tradiderat adhùc existenti de Consilio Statùs ad Regimen hujus Belgii Austriaci commisso, eam prò debito meo, & juxtà id, quod moris erat, communicavi reliquis Consiliariis de eodem Consilio mecum existentibus.

Quibus, habito priùs Judicio Illustrissimorum hujus Belgii Episcoporum, simul & Dominorum Vicariorum Capitularium, ubi Sedes Episcopales erant vacantes, cùm persuasum esset, Constitutionem illam non esse, nisi merè Dogmaticam, censerunt, illam per Consilii Secretarium, juxtà veterem stylum, ad prædictum Illustrissimum Internuntium esse remittendam, qui eam ad Ordinarios publicandam, more solito, posset dirigere.

Quæ cùm deindè ad me, uti prædicto munere Vicarii Generalis adhùc fungentem, per eundem Dominum Internuntium submissa fuisset, eandem mox per hanc Diœcesim publicavi, & in locis solitis affigi curavi, absque eò, quòd aliqui in hâc Diœcesi ejusdem receptioni, aut publicationi palam se opposuerint, aut contradixerint, vel aliquod vicinorum Gallorum obtreçantium exemplum secuti fuerint.

Nequẽ expectavi, quòd umquam aliquis in hisce Partibus id ausus fuisset facere, in quibus maxima semper, & inviolata ergà Summos Pontifices, Ecclesiam universaliter in Fide, aut moribus instruente, observantia exhibita fuit.

Scimus enim omnes auctoritatem illam, quæ à Christo

Christo Petro data fuit, quando super ipsum fundavit Ecclesiam, non propter ipsum solum, sed propter totius Ecclesiae commune bonum, ipsi colatam fuisse.

Petro quidem fuit concessa, non tamen, ut cum Petro moreretur, qui post paucos annos deficere debebat, ac mori; sed ut in Successoribus ejus apud Ecclesiam militantem permaneret, quae ad finem usque saeculi duratura erat.

Nemo autem dubitat, quin in hac parte Romani Pontifices Successores ejus fuerint. Adeoque & fateri tenemur omnes, Sanctam Sedem Romani Pontificis, Petram esse illam, super quam fundata est Ecclesia, & ut Sanctus ait Augustinus, *immobile Fidei fundamentum*.

Cui reliqui omnes consonant Sancti Patres, de quibus profecto dici non potest, quam sint effusi, in commendanda Sedis Romanae autoritate, quamque sibi placeant in quaerendis nominibus, & Titulis, quibus illam Sedem cohonestent, & depraedicent.

Præ caeteris, ad causam loquitur S. Cyprianus ad Cornelium, dum Romanum Pontificem appellat Sacerdotem Dei, & Judicem Vice Christi: *neque aliunde, ait, haereses obortae sunt, aut nata sunt schismata, quam, quod Sacerdoti Dei non obtemperetur, nec unus in Ecclesia ad tempus Sacerdos, & ad tempus Judex Vice Christi cogitatur*.

Non dissimiliter loquitur S. Hieronymus ad Damasum Papam, in his terminis: *Ego nullum primum, nisi Christum sequens, Beatitudini Tuae, id est, Cathedrae Petri, communionem consocior: super illam Petram aedificatam Ecclesiam scio. Quicumque extra hanc Domum Agnum comederit, prophanus est. Quicumque tecum non colligit, spargit, hoc est, qui Christi non est, Antichristi est.*

Quod à Sanctis Patribus tantâ consensione enuntiatum est, magnâ etiam curâ à parentibus nostris, vel cum primo lacte inculcatum fuit, & in Scholis per Magistros adhuc altiùs impressum.

Ipsæ quoque Scholæ Juris eâ in parte similem semper Doctrinam amplexæ sunt, prout expertus fui, simulatquè jurisprudentiæ in adolescentiâ meâ operam dare cœpi. Inter plures jurisperitos, qui istam Doctrinam inculcant, reperi etiam doctissimum Sabaudia Præsidentem Antonium Fabrum, qui in famoso suo ad Codicem libro, *lib. I. tit. I. de Summa Trinit. & Fid. Cath.*, tantoperè commendat inviolatam erga S. Sedem observantiam, ut circâ illam defectum inter notas certas numeret hæreticorum.

Quomodò enim, inquit, ad Ecclesiam Dei pertinere poterunt, qui huic Petræ non innituntur, quæ Christi ore tantoperè commendatur?

Neque Christi oves esse poterunt, quæ à Petro pasci non volunt.

Quæ omnia si benè perpenderent vicini Refractorii, non tam luctuosa videremus inter ipsos nasci animorum dissidia, cum ingenti plurimorum Fidelium scandalo, & non minori acatholicorum in erroribus suis fomento.

Sed super omnia dolendum est, inter dissidentes illos, & non recipientes præfatam Constitutionem Apostolicam, etiam reperiri Ecclesiarum Prælatos, illos, inquam, qui in Ovili Christi Episcopali, vel Archiepiscopali præfulgent Dignitate, quos omninò deceret majori, & inconcussâ ergâ Sanctam Sedem observantiâ alios præire.

Faciunt quidem ipsi magnas submissionis protestationes, verbis loquuntur in speciem multum obsequentibus, & filialem observantiam præferentibus; sed in re vel in effectu, nihil de contumaciâ suâ remittunt.

Ut

Ut contumaciam suam excusent, ad prætextus confugiunt ineptos, ad Concilium scilicet provocant generale, de quo habendo nullam vident rem propinquam, & non ignari etiam, quod hæreses, & errores absquè Conciliorum celebratione in Ecclesia Dei condemnatae fuerint.

Quid de talibus provocationibus sentiendum sit, videri potest apud præmemoratum S. Augustinum in iis, quæ scripsit ad Bonifacium Papam *lib. 4. cap. 12.*, ubi inter alia dicit: „ Aut verò Congregatione Synodi opus erat, ut aperta pernicies damnaretur? Quasi nulla hæresis aliquandò sine Synodi Congregatione damnata sit: cum potiùs rarissimæ inveniantur, propter quas damnandas necessitas talis extiterit, multòque sint, & incomparabiliter plures, quæ ubi extiterunt, illic improbari, damnarique meruerint, atquè indè per cæteras Terras devitandæ innotescere potuerunt. Verùm istorum superbia. . . . hanc etiam gloriam captare intelligitur, ut propter illos Orientis, & Occidentis Synodus congregaretur. Orbem quippe Catholicum, quoniam Domino eis resistente, pervertere nequeunt, saltem commovere conantur. Cùm potiùs vigilantia, & diligentia Pastoralis, post factum illis competens, sufficiensque Judicium, ubicumquè isti lupi apparuerint, conterendi sint, sive ut sanentur, atquè mutantur, sive ut ob aliorum salutem, atque integritatem evitentur. „

Quibus conformiter multò meliùs, quàm Refractarii nostri vicini, processerunt Patres Synodi Chalcedonensis, qui, lectâ Leonis Papæ Epistolâ, uno ore dixerunt: *Hæc Apostolorum Fides; anathema qui non ità credit, Petrus per Leonem locutus. Suspectâ subscribant Epistolæ Leonis; qui non subscribit, hæreticus est.*

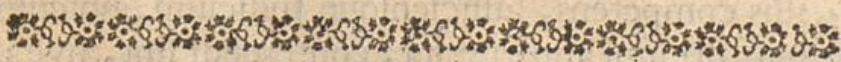
Similiter loquebantur Patres sextæ Synodi, visis

Literis Agathonis. *Charta*, inquit, & *atramentum* videbatur, & per *Agathonem* Petrus loquebatur. Per *has Literas* multiplicis erroris sententiam depulimus.

Quod olim Patres locuti sunt de Leonis, & Agathonis Epistolis, cùm nos idipsum non dicamus omnes de Constitutione *Unigenitus* Sanctissimi Patris Nostri Clementis XI?

Laudanda itaque summoperè est Epistola Pastoralis Excellentissimæ Dominationis Vestræ, quia tendit illa ad Depositum Fidei custodiendum; tendit, ut hujus Diœcesis Fideles à vicino livore præserventur, & deniquè tendit ad Pacem, & tranquillitatem in Ecclesiâ, & Statu conservandam.

Quarè illam omninò, & finè ullâ morâ per Districtum meum distribui curavi, paratus ulterius zelum Vestrum Pastoralem secundare, & in omnibus ostendere, quòd plurimo profundæ venerationis cultu sum, & manebo. Mechliniæ 2. Decembris 1718. Excellentissime, ac Reverendissime Domine, Excellentiæ Vestræ, Humillimus, & Observantissimus Servus. *Erat signatum.* A. I. DE CORIACHE *Archipresbyter Ecclesiæ Metropolitanae Mechliniensis.*

EXEMPLAR SUBSCRIPTIONIS

RR. Adm. DD. Pastorum Civitatis Mechliniensis ad calcem Epistolæ Pastoralis.

NOs infra scripti Pastores Civitatis Mechliniensis libentissimo animo subscripsimus Epistolæ huic Pastoralis Excellentissimi Domini Nostri, in
COR-